

εὐλαβεστάτου ἱερέως κὺρ Ματθαίου τοῦ Ἀρμενιάκου καὶ ποτὲ κὺρ Θε / ¹⁶ οδώρου, κὺρ Γεωργίου, κὺρ Ἀθανασίου νὰ τὰ ἱμοιράζωνται τῶν τεσσάρων οἱ κληρονόμοι ἴσια. Ἀκομὴ νὰ ὀφείλ(ουν) οἱ ἄνωθεν αὐ / ¹⁷ ταδέλφοι κὺρ Δημήτριος, κὺρ Γεώργιος νὰ δώσουν πρὸς τὲς ἄνωθεν αὐταδέλφες τὸ ψυχικὸν ὅπερ τοὺς ἄφησεν ὁ ποτὲ ἀδελ / ¹⁸ φὸς αὐτῶν ὡς κληρονόμοι ὅπερ ἠύρίσκονται νὰ δώσουν τῆς ἄνωθεν κυρὰ Ζαμπέτας ὄνον ἕναν διὰ ὅλον τὸν ἐρχάμενον Αὐ / ¹⁹ γουστον καὶ διὰ ὅλον τὸν Σεπτέβριον ὑπέρπυρα ι' καὶ τῆς ἄνωθεν κυρὰ Μαρίας νὰ τῆς δώσουν φλωρία ἡ' κουρέντι, ἥγουν ὀκτὼ διὰ ὅλον τὸν ἐρχάμενον Σεπτέβριον καὶ τὰ παντοῖα τοῦ ποτὲ εὐλαβεστάτου ἱερέως κὺρ Ματθαίου τοῦ Ἀρμενιά / ²¹ κου νὰ μένωνται εἰς τοὺς ἄνωθεν αὐταδέλφους κὺρ Δημήτριον, κὺρ Γεώργιον, καθὼς διαλαβάνει ἡ διαθήκη τοῦ ἄνωθεν ἱερέως, / ²² καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ οὕτως ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἀποφασίσσαμεν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν διάκρισίν μας. Κατ' ἐνώπιον μαρ / ²³ τύρων εὐλαβεστάτου ἱερέως κὺρ Ἀρσενίου τοῦ Ἀρμενιάκου, κὺρ Ἰωάνν(ου) Λευκαδίτη. / ²⁴ Ἐν ἔτει αφμβ' ἡμέρα στ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνός.

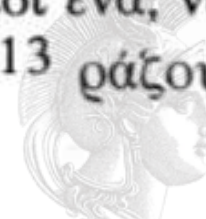
15

Διαιτητική απόφαση

7 Φεβρ. 1542

φ.4α

Ἡμεῖς Ἰωάννης ὁ Ράδος, Δημήτριος ὁ Μακρυλέκας οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου αἵρεται κριταί, θέμενοι, ἡξίω / ² μένοι καὶ παρακληθὲν παρὰ εὐλαβεστάτου ἱερέ(ως) κὺρ Ἀρσενίου τοῦ Ἀρμενιάκου, κὺρ Κώνστα τοῦ / ³ Ἀρμενιάκου οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου εἰς τὸ νὰ ἰδοῦμεν, ἠκούσωμεν τὰς διαφορὰς καὶ διαστάξεις ἃς / ⁴ ἔχουν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, ὡς καθὼς διαλαβάνει τὸ κουνμπρεμέσο αὐτῶν γεγραμμένο παρὰ χειρὸς ἐμοῦ νοταρίου / ⁵ Πέτρου Βαραγκᾶ. Ἡμεῖς γοῦν ἔχοντας τελείαν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ ἰδοῦμεν, κρίνωμεν καὶ ἀπόφασιν δώσωμεν / ⁶ πρὸς αὐτούς, ἐπαρεστήσαμεν τὰ μέρη ἐνώπιον ἡμῶν, ἠκούσαμεν τὰς ἀναγυρεύσεις τοῦ ἐνὸς καὶ ἀποκρί / ⁷ σεις τοῦ ἐτέρου, ἐκαταλάβαμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅσον μᾶς ἐφάνη δίκαιον, ἔστοντας γοῦν ἡμεῖς οἱ προδη / ⁸ λωθέντες κριταί ἀπὸ μίαν γνώμην θέλοντας βάλειν τέλος τῆς ρηθείσης ὑποθέσεως καὶ δοῦναι ἐνὶ ἐκά / ⁹ στῳ μέρος τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ καὶ ὁ τοῦ δικαίου λόγος, ἐκαθήσαμεν ἐν ἰδίῳ καὶ ἐπισήμῳ τόπῳ, Χριστοῦ τό ὄνομα ἐπικα / ¹⁰ λούμεθα τὴν πηγὴν τῆς δικαιοσύνης, ἔτι δὲ καὶ δυνάμεως τοῦ ἀναγεγραμμένου κουνμπρεμέσου, διορίζομεν καὶ ἀπο / ¹ φασίζομεν οὕτως: Ὅτι ἀπὸ ὅσα ἐπόκτησαν οἱ ἄνωθεν ἀπὸ τὸς ἐδυῶν καὶ ἔ[[]]]ως τὴν σήμερον νὰ τὰ ἱμοιράζου / ¹² σιν ἐφ' ἡμισείας, ἥγουν βόϊδι ἕνα, νικὸ ἕνα, μοκτερὸ ἕνα, σκαφόνι, βαρέλια καὶ πᾶν ἕτερα ὅλα νὰ τὰ ἱμοι / ¹³ ράζουσιν ἐφ'

ἡμισείας. Ἀκομὴ νὰ μηδὲν ἤθελεν δώσει ὁ ἄνωθεν κύρ Κώνστας κανένα χρέος εἰς τὲς ἐκκλησίες ὅπερ χρεω / ¹⁴ στεί ὁ ἄνωθεν ἱερ(εὺς) διότιν ἠπῆρε ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς τὸ βόϊδι καὶ ἐποίησεν τὸν σπαρμόν καὶ ὁ ρηθεὶς κύρ Κώνστας οὐδὲν ἐπῆρε, δι' αὐ / ¹⁵ τὸ νὰ πληρώσῃ ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς τὸ χρέος τῶν ἐκκλησιῶν. Καὶ οὕτως ἐδημοσιεύσαμεν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν διάκρισί μας / ¹⁶. Κατ' ἐνώπιον μαρτύρων κύρ Ἀντρέα Βαραγκᾶ, κύρ Στεφάνου Γαβρίλη. / ¹⁷ Ἐν ἔτει αφμβ' ἡμέρα ζ' τοῦ Φεβρουαρίου.

16

Διαθήκη

8 Φεβρ. 1542

||Εβγ(ά)λ(θη)||

† αφμβ' ἡμέρα η' τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. Ἐσωθεν οἰκίας κύρ Δημητρίου Ἀντριώτη ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, ἐγὼ / ² ὁ ρηθεὶς Δημήτριος ἀσθενῆς ὢν καὶ κλινήρης ὢν, σῶον μὲν {ν}οῦν ἔχων τὸν <ν>οῦν καὶ τὰς ἑτέρας αἰσθήσεις τοῦ σώματος, φο / ³ βηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον καὶ ἄωρον θάνατον, μήπως αἰφνιδίως ἐπέλθῃ μοι καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρ / ⁴ θωτα μείνωσιν, ὡς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτο συνβέβηκεν, δεῖν δὲ ἔγνω πρὸ τούτου τὰ κατ' ἐμὲ διατάξασθαι / ⁵ καὶ γραφῇ παραδοῦναι, ἐνθεν τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὕτως ἦν τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἐπέλθῃ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήνω / ⁶ τοῖς πᾶσιν γχριστιανοῖς τὴν ὀφειλομένην συγχώρησιν, ἣν δέομαι καὶ ἐγὼ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν, ἔπειτα ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας / ⁷ εἰς τὸν ναὸν ὅπερ μέλλω θαφῇ ἀπὸ μία ἐλαία τὸ ἡμισόν, ὅπερ ἔχω ἐπικοίνως μὲ τὸν Χρυσικόν, ἣ ὁποία στήκεται εἰς / ⁸ τὲς Ἀμοῦσες. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι ἀγαθὰ, ὀσπίτια, ἀμπέλια, σῶχωρα, χωράφι, ἐλές, κινητά, ἀκί-νητα καὶ αὐθοκίνητα, ἐσχάτους μου κληρονόμους ἀφήνω τοὺς υἱοὺς μου, τὸν Πιέρρο καὶ τὸν Στέφανον, ἐὰν ἐρ / ¹⁰ θοῦν ἀπὸ τὴν σκλαβιά, εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἐρθοῦν ἀπὸ τὴν σκλαβιά καὶ ἐρθοῦν τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ παιδιὰ, νὰ τὰ ἔ / ¹¹ χουν διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας, εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἐρθοῦν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ παιδιὰ, νὰ μένωνται εἰς τὸν ἐξάδελ / ¹² φόν μου, τὸν κύρ Ἰωάννη ||τὸν Ἀνδριώτη||, διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας καὶ νὰ μηδὲν ἤθελεν ἔχει ἐξουσίαν μήτε πουλήσῃ μήτε χαρίσῃ, μόνον νὰ κα / ¹³ τάγωνται ἀπὸ κληρονομίαν εἰς κληρονομίαν ||τῶν Ἀντριωτάδων|| καὶ νὰ ὑπουργεύῃ ὁ ἄνωθεν κύρ Ἰωάννης καὶ οἰκονομῇ τὰ ἀμπέλια καὶ πᾶν ἕτερον / ¹⁴ πράγματα τοῦ ἄνωθεν κύρ Δημητρίου καὶ νὰ λαβαίνει τὸ ἡμισὸν διὰ τὸν κόπον του καὶ τὸ ἕτερον ἡμισὸν νὰ διαμένεται / ¹⁵ εἰς χεῖρας κύρ Μιχαήλ τοῦ Ἀντριώτη, ἂν ποτὲ τῷ καιρῷ ἐρθοῦν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν παιδιὰ, νὰ τὸ λάβουν, ἥξιῳ τῶν ἐν ἐμοὶ τὸν / ¹⁶ ἐξάδελφόν μου τὸν κύρ Μιχαήλ τὸν Ἀντριώτη κουμεσάριον καὶ διοικητὴν εἰς τὰ